

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 11Co/222/2011  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211204119  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2012  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2211204119.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: UniCredit Leasing Slovakia a.s., Plynárenská 7/A, Bratislava, IČO: 35 730 978 proti odporkyňi: W. Z., S. G. č. XXX/XX, B. S., zastúpená advokátkou JUDr. C. S., D. I. I. č. XXX/X, B. S., o zaplatenie 7.276,93 eur s prísl. o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 4C 65/2011-55 zo dňa 20.5.2011 t a k t o

### rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

Súd návrh, ktorým navrhovateľ žiadal zaviazať odporkyňu k zaplateniu sumy 7.276,93 eur s poukazom na to, že s ňou dňa 28.9.2004 uzatvoril kúpnu a leasingovú zmluvu č. 59950849, na základe ktorej jej ako leasingový prenajímateľ prenajal formou finančného leasingu motorové vozidlo zn. Peugeot 206, ktorého kúpna cena bola 301.588,- Sk bez DPH, zamietol. Podľa tvrdenia navrhovateľa doba dohodnutého leasingu bola 60 mesiacov a odporkyňa sa zaviazala predmet leasingu užívať a platiť mesačne leasingové splátky vo výške 1,2927 % z kúpnej ceny bez DPH a po ukončení leasingu mal navrhovateľ na odporkyňu previesť vlastnícke právo k predmetu leasingu za zostatkovno-predajnú cenu 0,- Sk. Odporkyňa ale predpísané leasingové splátky riadne a včas neuhrádzala, preto navrhovateľ podľa čl. 4 písm. a/ Obchodných podmienok prenajímateľa odstúpil od leasingovej zmluvy v súlade s čl. 6 písm. b/ Obchodných podmienok v spojení s čl. 11 písm. d/, podľa ktorých odporkyňa je povinná uhradiť navrhovateľovi všetky splatné pohľadávky, náhradu škody, všetky náklady vzniknuté v súvislosti s predčasným ukončením leasingu, zmluvnú pokutu, administratívny poplatok a skutočne vynaložené náklady na spracovanie agendy predčasného ukončenia leasingovej zmluvy. Navrhovateľ si nároky vyčíslil vo výške žalovanej istiny a odporkyňa listom zo dňa 5.8.2005 svoj záväzok voči navrhovateľovi uznala.

Odporkyňa voči žalovanému nároku vzniesla námietku premlčania a žiadala, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol. Poukazovala tiež na to, že uhradila 8 splatných splátok, ale z tzv. finančného vysporiadania leasingovej zmluvy nevyplýva, či žalovaná suma predstavuje splatné pohľadávky alebo ide o náhradu škody, alebo o dôvody, ktoré sú vymenované v niektorom z článkov Obchodných podmienok. Okrem toho poukázala odporkyňa na to, že navrhovateľ nie je totožný so subjektom, s ktorým uzatvorila obchodno-záväzkový vzťah a navrhovateľ si uplatnil finančné nároky voči nej podaním žaloby na súd dňa 17.3.2011, hoci leasingová zmluva skončila 31.5.2005 čo znamená, že po uplynutí premlčacej lehoty s poukazom na ust. § 387, § 391, § 394 a § 397 Obchod. zákonníka.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že dňa 28.9.2004 bola medzi odporkyňou ako nájomcom a spoločnosťou CAC Leasing Slovakia a.s. Bratislava ako prenajímateľom uzatvorená kúpna a leasingová zmluva č. 59950849, od ktorej listom zo dňa 6.5.2005 z dôvodu neplnenia si povinnosti odporkyňou navrhovateľ odstúpil s tým, že sa stávajú splatné i zostávajúce leasingové splátky a ostatné platby s tým súvisiace. Podľa písomného výpočtu škody na majetku sa spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia a.s. domáhala na odporkyňu zaplatenia žalovanej istiny. Súd mal preukázané, že odporkyňa bola uznaná rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 3T 144/2007 zo dňa 21.5.2008 za vinnú, keď v presne nezistený deň, na začiatku druhej polovice marca roku 2005 v Dunajskej Strede ako leasingový

nájomca v rozpore s bodom č. 6 písm. a/ Obchodných podmienok prenajímateľa pre finančný leasing motorových vozidiel, bez predchádzajúceho súhlasu vlastníka vozidla prenechala na užívanie predmet leasingu Z. L., ktorý s ním vykonal jazdu do mesta J. v Taliansku, kde bolo vozidlo z dôvodu podozrenia zo spáchania trestnej činnosti zadržané, čím bola uvedenej spoločnosti spôsobená škoda vo výške 219.225,- Sk. Odporkyňa bola uznaná za vinnú a odsúdená a zároveň bola zaviazaná k náhrade škody vo výške 219.225,- Sk. Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda však bol vo výroku o náhrade škody uznesením Krajského súdu Trnava č.k. 3To 66/2008 zo dňa 25.11.2008 zrušený a poškodená strana bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-právnych.

Právny vzťah medzi účastníkmi súd posúdil s odkazom na ust. § 489, § 496 Obchod. zák. a v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania zo strany odporkyne i s poukazom na ust. § 387, § 388, § 391, § 394 a § 397 Obchod. zákonníka, keď mal jednoznačne preukázané, že k odstúpeniu od zmluvy zo strany navrhovateľa došlo dňa 6.5.2005, ktoré písomné oznámenie si odporkyňa prevzala 20.5.2005, v ktorom dátum ukončenia leasingovej zmluvy navrhovateľ označil deň 31.5.2005. Premlčacia doba podľa § 394 ods. 1 Obchod. zák., ktorá je podľa § 397 Obchod. zák. 4-ročná, začala plynúť odstúpením od zmluvy, teda odo dňa 6.5.2005, najneskôr odo dňa 31.5.2005, ku ktorému dňu navrhovateľ vykonal výpočet škody na majetku a tak od 31.5.2005 vznikol navrhovateľovi nárok na peňažné plnenie proti odporkyni z titulu odstúpenia od zmluvy. Návrh, ktorým si navrhovateľ uplatnil finančné nároky voči odporkyni bol podaný na súd až dňa 17.3.2011, teda 5 rokov a 9 mesiacov po uplynutí 4-ročnej premlčacej doby, na základe čoho súd zobral do úvahy vznesenú námietku premlčania zo strany odporkyne a nárok ako premlčaný v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uvedené rozhodnutie zmenil a návrhu v rozsahu podanej žaloby vyhovel, alebo aby rozhodnutie zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa nestotožňuje práve z dôvodov, že ako poškodený sa nároku na náhradu škody domáhal už v trestnom konaní, v ktorom si nárok na náhradu škody uplatnil dňa 20.2.2006, keď podal trestné oznámenie a uplatnil si ho voči odporkyni z dôvodu spáchania trestného činu. Podaním trestného oznámenia na odporkyňu a uplatnením si nároku došlo tak k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty podľa § 402 Obchod. zák., premlčacia lehota spočívala, preto nemohlo dôjsť k premlčaniu počas doby, keď sa účastník právneho vzťahu svojho práva domáhal na súde a to v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda č.k. 3T 144/2007. Zákonná 4-ročná premlčacia doba neplynula v období od 20.2.2006 do 25.11.2008 t.j. do dňa rozhodnutia o odkázaní navrhovateľa s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-právnych uznesením Krajského súdu Trnava č.k. 3To 66/2008-100 zo dňa 25.11.2008, z toho dôvodu je nepochybné, že jeho nárok nebol dňa 17.3.2011, kedy podal žalobu na Okresný súd Dunajská Streda premlčaný.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a odvolanie navrhovateľa označila za nedôvodné. So závermi súdu prvého stupňa sa stotožnila a okrem toho uviedla, že navrhovateľ v návrhu, ktorý podal dňa 17.3.2011 neuviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že by mu mala spôsobiť škodu vo výške žalovanej istiny. Mala za to, že výška škody bola pochybná i vzhľadom na postoj navrhovateľa v adhéznom konaní a samotnom trestnom konaní, kde sa odvolával na účtovnú škodu, preto bol odkázaný na konanie vo veciach občiansko-právnych.

Odvolací súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania vo veci rozhodol keď zistil, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu z dôvodu jeho premlčania s poukazom na ust. § 394 ods. 1 a § 397 Obchod. zák.. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a to v súvislosti s posúdením otázky premlčania žalovaného nároku navrhovateľa. Napriek vznesenej námietky premlčania zo strany odporkyne sa mal súd vyporiadať i s právnou úpravou týkajúcou sa spočívania a pretrhnutiu premlčacej doby, na ktorú poukazoval odvolateľ, keď podľa § 402 Obchod. zák. premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva vykoná akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti prvostupňovému súdu i rozhodnutia

uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk (R 29/1985 a R 31/1974), ktoré sa práve inštitútom pretrhnutia a spočívania premlčacej doby zaoberajú a ktorou skutočnosťou sa prvostupňový súd vôbec nevysporiadal a žiadnym spôsobom ju nevyhodnotil ani z hľadiska skutkového ani z hľadiska právneho. Uvedené pochybenie má za následok, že takýmto postupom a rozhodnutím súd prvého stupňa odňal účastníkovi právo konať pred súdom a odvolaním napadnuté rozhodnutie trpí vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci.

Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa súd prvého stupňa musí zaoberať vyššie uvedenými skutočnosťami, po vykonanom dokazovaní ich právne vyhodnotí aplikovaním príslušného ustanovenia právneho predpisu a až potom o veci rozhodne. Zároveň v novom rozhodnutí súd rozhodne i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senátom odvolacieho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.